

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Ótásasok postaiért 5 kr. Nagobb terjedelmű, mint ezután több lappal hirdetések, akik szerint a legelőbb...

Előfizetési árak: Helyben és postán külvide: Egy évre 10 ft. — kr. Negyed évre 2 ft 50 kr. Fél évre 5 — — — Egy éven át — 10 —

Köztársaság a mi reményünk.

(Emlékezés Kossuthra.) Budapest, okt. 22.

Midőn 1821 május 5-én I. Napoleon végleges deportálása után XVIII. Lajos a szövetségekkel békét kötött, az egység értelmében Franciaország öt évig köteles volt 15,000 külföldi katonát tartani az országban saját költségén...

A francia nép ezt mind kiheverte. A decz. 2-iki államesiny után III. Napoleon fizette ki cimboráinak iszonyú adósságait, melyeknek szinte a nép zsebéből kellett kitélni. 1853-ban már megkezdődött a keleti gyűzevett krími háboru. Franciaország mérlegbe vetette Brennus kardját. 1859-ben az olasz hadjáratban volt döntő szava. — Jött a szerencsétlen mexicói expedíció, ez szinte Napoleon műve volt. Napoleon ténylegesen nem keveredett be a hatvanhatodik porosz-osztrák hadjáratba, s ennek a levét itta meg 1870-ben.

Ekkor bekövetkezett az, mit még 1851-ik szeptember 29-én a marseillei polgárokhoz intézett kiáltványában megjelölt Napoleon Lajosnak Kossuth Lajos nagy hazánkiá.

Az akkori köztársasági kormány ugyanis megtagadta neki a Franciaországban átmenetelt, Marseille polgárai azonban ennek daczára meghívták. Nagy hazánkiá azonban nem akarván, hogy e miatt a polgárok a kormány zaklatásának legyenek kitéve, egy kiáltványban köszöntött meg a szíves meghívást, melynek idézett passusa így szól: „E most engedjétek hallgatnom a francia köztársaság kormányának tiltakozásáról, a melytől a birodalmunk szabad átonúlására féltekem: jól tudom, miként a francia nép nem nyilatkozik mindenben egyezőleg kormányja tetteivel, jól tudom, miként sem Bonaparte L. ur, sem Fouché L. ur nem teszik a francia nemzetet; jól tudam, s tudom is, hogy ha a végrehajtó hatalom kezéké közt van is, a francia nemzet becsülete nincs rájuk bízva! Nem akarok tovább megemlékezni tiltakozásokról, s óhajtom, hogy feledjék azt az emberek is, ha talán a sors szeszélye által azok, kik már egyszer elűztetve éltek, s azt feledni látszanak, még egyszer kénytelenítettnek számkivetésbe menni.”

Szedánál beteljesedett a jóslat, a francia nép a császár büncéért 5 milliárd frankot fizetett. Thiers teremtő lelke jól tudta, hogy pár év alatt Franciaország ép oly gazdag lesz, mint előbb volt. Nyugodtan halt meg e szellemóriás.

A harmadik császárság tábornagyaik lidércnyomása most már megszűnt, a francia népnek ez utolsó f. h. 14-én tartott választások alkalmával tanúsított értelmes magaviselete következtében.

A francia választások talán meg fogják törni azon varázst is, mely a három császárszövetség következtében az

európai politikára elhatározó súlyt gyakorolt. Ha egészséges kormánya lesz a francia köztársaságnak, ugy az hazánk, mint a szerencsétlen török testvérekre is fel fog érni egy döntő ütközettel, mert a köztársasági kormány fogja tudni Bismark befolyását ellensúlyozni a keleti dolgokban.

Bach és Schmorling geszti kiadásban. A „Kelet-Népe” K. Horváth János úrtól egy levelet kapott, melyet közlünk minden megújgyés nélkül. „Udvarhelymegyéből Kézd-Vásárhelyre utaztam fogoly testvéremnek látogatására. — Elmenetelkor meghagytam udvari gondviselőmnek, hogy a postán távollétem alatt érkezett leveleimet utasítsa Kézd-Vásárhelyre. — Folyó hó 14-én személyesen kerestem a nevére szóló leveleket az érkezett postán. De elutasítottam, későbbre fogoly testvéremmel találkoni óhajtván, a törvényeségi épületbe mentem: ott kézbesítették a fiam által írt és nekem címzett, de peséjét feltört levelet — a Bach-korszak alatt ilyesmi nem történt velem, most a Tisza szabadelvű kormány, látom, megengedé, hogy mivel a fogoly Horváth Ignácnak testvére vagyok, nevére szóló levelek felbontassanak. — A mi a fegyverek szállítását illeti, a kézd-vásárhelyi törvényesek csendháborításnak bémálta, de én azt hiszem, hogy ha itélet alá kerül az ügy, sem egykire, sem másokra paragrafust nem fogunk találni. — K. Horváth János.

Csak azért is dongó. Tisza Kálmán csakugyan megérdemelt a muszka czártól egy érdem-rendet, mégpedig a nagyjából, mert míg azokat, kik a török részére történt fegyverszállításokban részt vettek, üldözteti, bebörtönözteti, addig elnézi, sőt elősegíti a muszka-küldött fegyverszállítványokat. Ennek igaz voltára nézve álljon itt egy valóban megtörtént eset. Villányban egy küldemény érkezett 50000 éles töltevényel. Az alispán lefoglaltatta ezt Tisza ur rendelkezésére. Azonban mi történik? Alig történt meg a lefoglalás hivatalosan, midőn jön Tiszától egy rendelet, melyben meghagyják az alispánnak, hogy a szállítvány azonnal továbbítsassék, mégpedig ne hogy újabban lefoglalhassák, megyei pandurok fedezete mellett.

Törvénykezési eljárásunk (1868. évi LIV. t. cz.) és az ezt módosító törvényjavaslat hiányai.

H. Szoboszló. 1877. okt. hó.

(II.) A törvénykezési eljárás a bizonyításról elég terjedelmesen intézkedik ugyan; de mégis nem elég kimerítőleg. Nem mondja meg határozottan, hogy az egyes bizonyítási eszközök egy más mellett, hogy és mikép alkalmazandók? ha egy és ugyanazon tény, körülmény céloztatik bebizonyítani. két féle bizonyítási eszközzel, melyik lehet döntő, illetve rendelőelő?

Hogy jobban felvilágosítsam a felvetett kérdést, egy példát veszek fel a gyakorlati életből. Desei Imre kiállta egy váltót 18 frtól s elismeri két tanu előtt, hogy azt ő aláírta, a követelést fenn áll, mielőtt azonban kifizette volna elhal.

A váltó erjéit elvesztő váltó birtokosa tulajdonosa Grünberger Eliás, ki a váltó beperesítése előtt szintén elhal.

Grünberger Eliás örökösei beperelik Desei Imre örököseit, kik kifogást tesznek az aláírás valódsága ellen, kérik szakértői szemlét; míg ellenben Grünwald Eliás örökösei a váltón szereplő két tanu kérés kihallgatásánál. A bíróság mindkét biztosítási módot elrendeli. A tanu egybehangzóan a követelés valódságát bebizonyítják; a szakértők pedig az aláírás valótlannak vélelmezik.

A bíróság a szakértői vallomások alapján Grünwald Eliás örököseit elutasítja keresetükkel, mivel az aláírás hamis. Helyesen eszelekedett-e a bíróság nem vitatom, mivel nem tartozik a felvett czim körébe, csak az óhajtanám, hogy ezenesegtellegyen. Szerény véleményem szerint tanuvalomlásnak kell

ösmeréséhez kezdett s azután megtervé a szükséges rendelkezéseket. Mig ezeket Friedel nagy ügyességgel teljesítette, addig Henrik ur egy mezei vacsora készítéséhez fogott.

Midőn a fuval egyedül voltam, rögtön beszédet kezdtem vele, s igyekeztem, a menynyire az illem engedte többet tudni meg felőle s titokteljes gazdám felől. Feleletet azonban csak arraivalók voltak, hogy a talányt még megfejtethetlenebbé tegyék.

Ur és szolga már mintegy kilencz év óta lakják a hegyi kunyhót. Vadászát és baromtenyésztést képezik főfoglalkozásukat. E mellett volt Henrik urnak egy kis könyvtára német, angol és olasz művekből, — melyet leginkább hosszú téli esteken szorgalmasan használt. — Végre a szegletben levő festő állvány tudata velem, hogy a művészet is ápolatiki itt.

De mi láncolhatta le a világon az ily sok igényű embert az ily elzárt pusztasághoz? Az evés alatt jobban szemügyre vettem a gazdám.

Az előkelő vonások, a könyv, értetlen

elsőbbeséget adni; emellett szakértői szemle hely nem foglalhat el sem rendelkezési szakértői szemlnek helye nem is lehetne, különösen oly esetekben, a mikor csak is bünyügyi eljárás segíthet.

Tanúgy.

A tisztántúli reform. egyházközelet felirata a vallási- és közoktatási minisztertanács a görög nyelv ügyében. (Folytatás.)

Ugyanis Nmeletőségod negyvenüv elődje az 1867. október 8-án, a rom. kath. gymnasiumok igazgatóságához 11,497. sz. rendeletet kapásban megküldött 6 osztályu reálgymnasiumi tantervből, a görög nyelvet egészen kizárta; s a mint az idézett 11,497. sz. rendeletnek azon részletei mutatják, melyek az 1867/8 tanévvel életbe léptettek, az V-ik osztály tanterveiből már azon évben egészen ki is hagyott a görög nyelv. Majd az 1868. évben 14,404. szám alatt kibocsátatván a gymnasium és lyciumi tanszervezet tárgyában a miniszteri javaslat, a nagy gymnasium tanterveit közölt szintén nem találjuk a görög nyelvet; s egydedül a lyciumi évekre szorították az s természetudományi és jogtudományi irányukra hentelekét csak két órában, egy éven át lett annak tanítása kiszabva és meghatározva.

Még az 1870-ben közzétett törvényjavaslat a középtanodai oktatásról és a középtanodákhoz kapcsolható szakiskolákról is, a görög nyelvet csak a lycuumba osztja be s kifejezi, hogy a görög nyelvet, a görög és római régiségtant, kizárólag a teológiai és nyelvészeti szakpályákra készülő kötelesek tanulni.

Az 1873-ik évben megjelent törvényjavaslat a középtanodai oktatásról már más álláspontot foglal el a görög nyelv irányában, midőn a 4. §-ban ezen intézkedést ajánlja: „a gymnasiumi rendes tantervein kívül, rendszeren a görög nyelv is tanítatik oly tanulóknak, kik azon előadásokra magukat beírják. Ily tanulóknak, ha egyéb tanulmányaikban is kellő előmenetelt tanúsítanak, jutalomdíjak engedélyeztetnek; s az ösztöndíjak adományozásánál hasonló minősítvány mellett mások felett elsőbbséggel bírnak.” Mely tervezet vonatkozolag épen ezen egyházközelet 1874. január 21. sz. végzésébe kifejezte: „Helytelennek tartjuk azt, hogy bár a görög nyelv a rendes tantervek közé van felvéve s a rendes tantervek kötelezők, mégis a tanulóknak nézve ennek tanulás fakultatív tétel. Minőlfogva, tekintettel a gymnasiumi képzésnek tulajdonlag humanitárius voltaira s tekintettel arra, hogy a görög nyelv a humanitárius irányú képzésnek ma is egyik létező és nem mellőzhető eszköze; a görög nyelv rendes, kötelezett tanterv legyen.” Csak az 1875. november 6-án közzétett törvényjavaslatban van a görög nyelv, midőn tanultot egyaránt kötelező tantervek közé felvéve.

Ime amint ezen kétségtelen történelmi adatok bizonyítják, a görög nyelv ügyében némi bizonytalanság, habozás és ingadozás jellemzik a magas kormányi intézkedéseket is; még 1873-ban a középtanodai törvényjavaslat indoklásában azt igyekezik Nmeletőségod kimutatni, hogy a latin nyelv mellett a görögöt is, mint kötelezett tantervet illeszteni be a gymnasiumi oktatás keretébe, paedagogiai lehetőségek; és már 1875-ben nem tünik az föl annyira lehatellennek. Majd ide járult ezen ingadozások a téves közvélemény, melynek alapján a szülők kezdetűk a görög nyelvet, mint a gymnasiumi képzésnek mellőzhető talán felesleges és szükségtelen eszközt tekinteni; s a mint Nmeletőségod is indokul felhozta „a tömegesen beérkező folyamodványok is, e tanterv tanítása alóli felmentésért bizonyítják, hogy a két ő klassikai nyelnek kötelező felvétele, a gymnasiumban paedagogiai lehetőségek.

Ezeknek folytán mintegy kényszerítve lett az egyházközelet a görög nyelv tanulás tekintetében bizonyos kivételek megadására, mert az állami és rom. kath. gymnasiumokból többen jöttek át a debreczeni főiskolába a gymnasiumi 6-ik vagy 7-ik osztályba tanulásk folytatására végett, a kik természetesen azon intézkedések a görög nyelvet nem tanulván azon osztálybeliekkel, kik közé felvétettek nem haladtak; kérétek azért a tanodai feladatoság, hogy itt is mentessenek fel ezen tanterv tanulás alól. S ha csak az állami gymnasiumok bizonyítványait érvénytelenek nem akarta nyilvánítni a tanodai előjáróság,

VIDÉK.

— „Debrecezen” levelezése. —

Sámsom, okt. 20.

Terményeinket — kevés tengeri és krumpli kivételével — betakarítván, most már az öreg kállya szomszédóságában a jó vinkó mellett bodor füstököt eregetve ráértünk számítani azt: hogy milyen természetnek kellene lenni a jövő évben, hogy a rozsás évek foltjai elenyészhetnének, a mult évi májusi hideg által befagyott pénzforrások kiengedve, vigan folydogalhatnának és hogy az idén nagyon is szükségessé vált konkolyozó rosták a lomtárba kerülhetnének. Kivánságunk is sok!

A munkaidő beszűntével kezd a társulás eszméje általánosabban lenni. Olvasó-körünk napoként népesedik, s most, kiket eddig foglalkozásuk távol tartott a közművelődési helytől, felkeresik azt.

kebléről, melynek nyomása alatt talán egy fél életen keresztül epedett. E várakozásban egyelőre arra szorítottam, hogy nyiltan beavatlan nézetembe és viszonyaimba, és így hívni fel az ő bizalmát az enyim által.

Es az óra eljött. A vadon reggelyi alatt beszéde el történetét. . . Midőn másnap elhagyám kunyhómat, hogy délfélle hűzódjam, ugy éreztem magam, mintha egy temetőtől bucsuznám. — Reszkető hangjának csengése még hétégig fülemben zugott és élte boldogságának szédült képe még felsejlik s ökötté.

A felsejlik s ökötté nap ragyogott. Hallgatva a közeli forráshoz mentünk. Tekintetünk az őszies völgyeken és a hegy óriási hófedett ormáin tévedeztek. Megragadta kezemet, és legjobb, egyetlen barátjának nevezett.

Azután elkezdé mint következők: Tíz éve, hogy északi hazámat elhagytam, hogy a művészet felszántott honába utaztam, Ifjúságomtól kezdve életem leghőbb vágya

továbbra is fel kellett őket a görög nyelv tanulása alól menteni. E kényszerhelyzet folytán állapotot meg tehát azon eljárás, mely fentebb idézett végzésünkben foglaltatik; a mely minden esetre nagy mértékben különbözik a vallási- és közoktatásiügyi miniszterium által később és legújabbán osztogatott felmentésektől, mert ezek alapján még az illető növendék rendes tanulóknak tekintik, érdemsorozatot nyer és ösztön- vagy jutalomdíjban is részesülhet; míg a mi eljárásunk szerint mindezen előnyök elestek és elesnek az illető görögmentes növendékekre nézve. (Vége következik.)

BUDAPESTI HIREK. A térvárosi busu nagy dinom-dánommal folyt le. Temérék nép volt jelen. Steiner Adolf zsebmetsző a börtönben lévő társait meglopva s azt oly ügyesen rejtette el, hogy a drabantok alig tudtak rá akadni. Egy vak zenészt akart egy Klein nevű gazember kirabolni, de ez a tolvajt megragadta, s addig tartotta, míg neje hazatért, mire aztán a tolvaj a rendőrségnek átadott. A budapesti összekötő vasutat e hó 23-án d. e. 10 órakor nyiták meg ünnepélyesen s adák át a közforgalomnak. Dr. Lang Lajos íróúrunkat, egyetemi tanárt, nagy csapás érte. Édes atyja, ki fővárosi kereskedő volt, meghalt.

A bírói függetlenség.

— Interpelláció —

Tekintettel arra, hogy a jogállamban a jogbiztonság főleg a bírói függetlenség elvén nyugszik, melynek kiváló elemét a bírói elmozdíthatatlansága s más helyre való akarátán kívüli át-nem-helyezhetése képezi, tekintettel arra, hogy az ezt biztosító hazai törvényeinknek, nevezetesen az 1869. évi IV. s 1871. évi IX. t. czikkeknek ide rágó intézkedései az 1875. XXXVI. t. cz. által a reductio kerestül vitetése indokából 3 évre felfüggesztettek, mely intézkedés a bírói felvére, a kormányval szemben sajnós függési viszonyba helyezte s az által mind az ő, mind az igazságszolgáltatásnak tekintélyét mindenestire csorbította.

tekintettel továbbá arra, hogy a reductio immáron régen keresztül vitetett s így a cessante legislatione, cessat etiam ejus dispositio elvénél fogva még az 1875. évi XXXVI. t. cz. miniszteri indoklása szerint is megszűnt a bírói függetlenség fentebb említett két alapelvei felfüggesztésének további szükségése tekintettel végül arra, hogy maga az igazságügyminiszter ur a főrendi házban már a mult év december 20-án ünnepélyesen kijelentette, hogy az 1875 évi XXXVI. t. cz. által engedett 3 évi időt igénybe venni nem fogja; azonban ezen irányban mindaddig semmi sem történt, holott pedig a 3 évi időköz nem sokára lejár.

Mindezeknél fogva kérem az igen tisztelt igazságügyminiszter úrtól: 1. Szándékozik-e az 1869. évi IV. és 1871. évi IX. törvényeinkkel felfüggesztett intézkedéseinek hatályát még ezen évben visszahívni, illetve egy erre tárgyazó törvényjavaslatot mielőbb benyújtani s oda hatni, hogy az még ezen évben tárgyalatassék s törvényerőre emelkedjék? 2. Ellenestben mivel tudja a kifejtett tényekkel szemben, eljárását indokolni?

Hegyesi Márton.

VIDÉK.

— „Debrecezen” levelezése. —

Sámsom, okt. 20.

Terményeinket — kevés tengeri és krumpli kivételével — betakarítván, most már az öreg kállya szomszédóságában a jó vinkó mellett bodor füstököt eregetve ráértünk számítani azt: hogy milyen természetnek kellene lenni a jövő évben, hogy a rozsás évek foltjai elenyészhetnének, a mult évi májusi hideg által befagyott pénzforrások kiengedve, vigan folydogalhatnának és hogy az idén nagyon is szükségessé vált konkolyozó rosták a lomtárba kerülhetnének. Kivánságunk is sok!

A munkaidő beszűntével kezd a társulás eszméje általánosabban lenni. Olvasó-körünk napoként népesedik, s most, kiket eddig foglalkozásuk távol tartott a közművelődési helytől, felkeresik azt.

kebléről, melynek nyomása alatt talán egy fél életen keresztül epedett. E várakozásban egyelőre arra szorítottam, hogy nyiltan beavatlan nézetembe és viszonyaimba, és így hívni fel az ő bizalmát az enyim által.

Es az óra eljött. A vadon reggelyi alatt beszéde el történetét. . . Midőn másnap elhagyám kunyhómat, hogy délfélle hűzódjam, ugy éreztem magam, mintha egy temetőtől bucsuznám. — Reszkető hangjának csengése még hétégig fülemben zugott és élte boldogságának szédült képe még felsejlik s ökötté.

A felsejlik s ökötté nap ragyogott. Hallgatva a közeli forráshoz mentünk. Tekintetünk az őszies völgyeken és a hegy óriási hófedett ormáin tévedeztek. Megragadta kezemet, és legjobb, egyetlen barátjának nevezett.

Azután elkezdé mint következők: Tíz éve, hogy északi hazámat elhagytam, hogy a művészet felszántott honába utaztam, Ifjúságomtól kezdve életem leghőbb vágya

Megkezdett a gyűjtés a török besultek számára. Az „Olvasó-kör” három tagot bizott meg a gyűjtéssel, s eddig mintegy 20 ft s pár véka rozs van. Az eredményt annak idején tudatom.

A küszöbön álló megyei tisztújításról volt már pár szó, de bizony mi e tekintetben elszigetelten állunk, mi sem tudunk a megyei közhangulatról. Hazafiasság, kétség, szorgalom és igazságszeretet leend jelszavain a választásoknál. Az ám! arról a furcsa ruhában járó igazságról mondanék valamit, ha még engedni t szerkesztő ur!

Egyik közbücsülésben álló s igen jómódú lakostársunk pert indított neje testvére ellen, kérdéses örökösödési ügyben, mind fel, mind alperes jó hírű ügyvédhez folyamodott. Azonban felperes vesztett és elmarasztalott 22 ft 85 kr perköltésben. Erről azonban megbizott ügyvéd elfelede értesíteni, s így ma megjelent nála a bíróság küldöttet és lefoglaltak négy kövér sertést, azon vilagos kijelentés mellett, hogy ha azonnal nem fizet summa summa 48 ft 75 kr: ók a lefoglalt ingóságokat Debreczenbe behajtatják. Végrehajtást szenvedő, kinek sem adóssága, sem pere soha nem volt, felkérte végrehajtó ügyvéd mebizottját, hogy ne tegyék vele azt, hiszen fizet ő még ma, csak ügyvédjével beszél, s megye velök együtt Debreczenbe. A sertéseknek ki éppen zár alá akarták venni, jelöljenek ki bárkit gondokul s hajtásá ahhoz, csak ne Debreczenbe! De biz ott nem lehetett capatálni; mert nekik ezze a perrendtartás 401-ik §-a jogot ad. Perze a sokkal emberiebb szellemű 400-ik §-ról hallgattak, csak a 401. akor vemhes, ha akorom nem vemhes” a 401. a támpont. Es bár akarmélyik előjáró s egyik birtokos ur is hajlandó volt zárlagok lenni: nem kellett, csak a pénz, vagy a sertések utaznak. Elég az hozzá, kifizette s a fiatal megbizott ur — kinek most nevét, szarait és viselt dolgait elhallgatom, — 48 pengővel vigan kocsizott Debreczenbe. Volt szerencsénk! Eljen a 401. §.

Hadház, okt. 22.

A „Debrecezen” csütörtöki száma által hozott Hadháziól keltezett levélben, Hadházi városa a török nemzet iránti részvételellegel vádoltatik. Nem tudjuk elképzelni, hogy azon tisztelt levelező urnak az emlékező tehetsége meddig terjed, mert különben ily valótlanságot, városunk hazafiasság polgárságát mélyen sértő czikkeket, napvilágra bocsátani nem merésztél volna. Hajlandók vagyunk azonban inni, hogy a t. czikk-beküldő maga is meg volt győződve a közlelmény alaptalanságáról, mivel ellenestben mi sem akadályozta volna, hogy a kérdéses czikk alá nevért is kitegy.

Azért, hogy Hadházi városának értelmes polgársága minden nemes, hazafias ügy-elmőzdiásán cseszenes zajtalan, de töle telhetőleg sikeresen munkálkodik, de tetten, a mennyiben ez nem hiszág, becsavagyért, hanem magáért az ügy szentségéért teszi, ország világnak nem hirdeti, azért egy ily város polgárságának becsületét t. czikkíró ur pengellere állítani nem éretnes eljárás.

Hadház város polgársága a testvér török nemzet sebesülteji számára már több ízben gyűjtött; többi között a debreczeni jogakadémia kebelében alakult „Török segélyező bizottság” gyűjtő ivén is tekintélyes összeg került be innen, saját pénzarából a város 25 forintot szaravott meg, e mellett gyűjtést eszközöltetett, a sebesültek javára táncmulatság rendeztetett stb. mind ez elég arra, hogy a t. czikkíró urnak az emlékező tehetsége, midőn egy ily város polgárságának jó hírűvett akarja sarba rántani — vonatassék kétségbe.

Egy hadházi.

— VIDÉKI HIREK. Egy gyöngyösi izraelita ráunt feleségére s Nagy Váradon ismét megöszült. Kettős dicsősége nem tartott soká, mert elfogták. Veszpremben a napokban hó volt, de csakhamar elolvadt, a Bakonyban tartósabb hó volt. Jászberényben a városi muzeum bizottsága a jövő hónapban kiállítás rendez. Pestmelye területén a hőresögök annyira elszaporodtak, hogy már is elemi csapással felbűlt pusztításokat vittek vége. Aradon két sebesült török jár hatósági engedély mellett kőszor adományokat

volt Olaszhonba vándorolni. Bár már harmincz éves voltam oly tüzelt égett beunem a lelkesültség minden nagy és felséges iránt, a mint az az első ifjúsági években szokott lenni. Az elragadtatóstól mámorosan jártam be a lagunák világításokban, a melyeket látni és éldevelni kell, ha az iskola mestereit fel akarjuk fogni. Tizián Assuntája egy nem sejtető forrás, a művészi eseményeknek ébreszti fel bennem. Veronese Pal víz kedélye oly élénk üdorséggel töltött el, miszerint minden eszélyemre szükségem volt, hogy megmeneküljek egy isten áldott szellem hatásától s tovább haladjak délfele.

Majdnem négy havi tartózkodás után elhagytam Velencét oly érzelmelem, mint a szerelmes, ki aráját hagyja el. De Róma és Florenz oly teljesen kigyógyítják e költői honvágyat, hogy szinte bántam, a miért velenczei ábrándozásaimat oly hosszúra kiterjesztettem. (Folytatjuk.)

MARGIT.

— Elbeszélés. —

Írta: Eckstein Ernő.

(Folytatás.)

A felett ne gondolkozzék, mondá az idegen mosolyogva. Kunyhó ugyan nagyon kezdetleges épület, hanem szükségéből el lehet foglaltatni. Szolgálatára áll önnek. Egyébiránt házi-ügyvitárom nem nélkülözi a czélnak megfelelő szert. Ha tehát megengedi átszállítjuk önt és előlegesen gyögykezes alá vesszük. Hé Friedel fogj hozzá! Félmaszkodjék fel erősen. . . . Csitt Hektor! . . .

Röbök került meg czélt értünk. Végre a fiatal ember lámpája egy nagy vasajtóra veté világot. Belepillant.

Kimerülve rogytam le egy — két kemény vánkossal ellátott nyughelyre. — Friedel egy kis fenyő szekrényt nyitott ki, s egy egy dobozt vett elő, mely üvegekkel s más eszközökkel volt tele. Szabadtóm rögtön a baj fel-

oldalok könyvnyomdájában.

